

Kırk Yalana Bir Gerçek

– HayrettinYazcı · 04 Eylül 2009

Hesabetmedim ki ben,bıraktığın boşluğu,
Bütün yaşadıklarım,bir gönül sarhoşluğu...

Geçit vermez bu yollar,birer birer yakılır!
Girmesi kolaydır da,şimdi nerden çıkılır?

İki yol var ki,açık;divanelik,delilik!
Gönlüm de açılan yar,bilemem kaç vadilik?

Bir meltem istemiştim,essin şöyle serince,
Bir yeşil dal ki saran,gölgesine girince...

Anlamadın bir türlü,budur benim öldüğüm;
Bir yumak ki elim de,çözölmüyor,kördüğüm!

Kaç kez hatırın için,olurken böyle yüzsüz,
Görmek istemiyorum,artık bir aşına yüz!...

Doymuştum da yılan,şimdi doydum yalana;
Bak Yemen'den getirdim,yak ellerine kına!...

Hangi dağa savruldu,gören yok,bitti ümit;
Çevirdim başımı ben,arkana bakmadan git!...

Her yalana bir gül dik,Her gerçeğe yak bir mum;
Güllere yanmıştım ben,budur benim kusurum!

Gülün ömrü az imiş,hiç kimse söylemedi!
Ey gönlüm! Ey başını,matem zamanı şimdi!...

Kırk yalanın içinden,doğar mı bir tek gerçek,
Ahmaklığına doyma,çölde açar mı çiçek ?